

ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

Khon Kaen University Students' Attitude towards Homosexual Behavior

เสาวคนธ์ โทบุราณ (Saowakon Toburan)*

สุวรี ศิวะแพทย์ (Suwaree Sivabaedya, Ph.D.)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ ด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก แต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แบบหญิงรักหญิง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 392 คน จากจำนวนประชากร 20,754 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในลักษณะ มาตราวัดของลิเคิร์ท (Likert's scale) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ และหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการคำนวณของ Cronbach's Alpha Coefficient วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Post Hoc Duncan's Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 80.8 และมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากและระดับน้อย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แบบหญิงรักหญิง
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจในด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) มากที่สุด ($\bar{X} = 10.39$, S.D. = 1.93)

คำสำคัญ: ทัศนคติ, พฤติกรรมรักร่วมเพศ

Keywords: Attitude, Homosexual Behavior

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 9.69$, S.D. = 2.15) และนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 8.90$, S.D. = 2.20) ตามลำดับ

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง ในทางบวกมากกว่า ($\bar{X} = 51.94$, S.D. = 6.23) นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 49.96$, S.D. = 5.81) ส่วนนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ กับนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

Abstract

This research was a Survey Research. The objectives of this study were: 1) to study Khon Kaen University Students' Cognitive Component, Attitude in Affective Component, and Attitude in Behavioral Component towards female homosexuality, and 2) to compare Khon Kaen University Students' Cognitive Component, Attitude in Affective Component, and Attitude in Behavioral Component towards female homosexuality in each field of study. The samples were 20,754 Khon Kaen University Students studying in 2010 academic year, the first – the fourth year of studying. For 392 student, they were selected by Stratified Random Sampling. The instrument using in this study was Questionnaire developed by the researcher based on Likert's Scale. Then, the Questionnaire was investigated its Content Validity by the experts, and Reliability by using Cronbach's Alpha Coefficient. Later on, the researcher collected data by oneself, for 392 issues, or 100% of the samples. Data were analyzed by using the Computer Program for calculating the Frequency, Percentage, Mean ($\bar{X}$), and Standard Deviation (S.D.). For hypothesis testing, One-Way ANOVA was administered. For paired comparison, Post Hoc Duncan's Test was administered.

The research findings found that:

1. For most of Khon Kaen University Students' Cognitive Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students, it was in "Moderate" level, 317 students or 80.8% of them. Their Cognitive Component in "High" level, and "Low" level in nearly the same proportion as 38 students or 9.7%, and 37 students or 9.5% respectively.

2. Most of Khon Kaen University Students showed their attitude as uncertainty in Affective Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students.

3. Most of Khon Kaen University Students showed their Attitude as uncertainty in Behavioral Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students.

4. There were significant differences in their Cognitive Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students between most of Khon Kaen University Students studying in

different fields of study, at .05 level. The students studying in Social Science, had their Cognitive Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students, in “the Highest” level. ($\bar{X}$ = 10.39, S.D. = 1.93) The second order, included the students studying in Science and Technology ($\bar{X}$ = 9.69, S.D. = 2.15), and the students in Health Science ($\bar{X}$ = 8.90, S.D. = 2.20) respectively.

5. There were no significant differences in their Attitude in the Affective Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students.

6. There were significant differences in their Behavioral Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students, between Khon Kaen University Students in different fields of study, at .05 level. The students studying in Social Science had more positive attitude in Behavioral Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students ($\bar{X}$ = 51.94, S.D. = 6.23, than the students studying in Health Science ($\bar{X}$ = 49.96, S.D. = 5.81) There were no significant differences in average score of Attitude in Behavioral Component towards homosexual behavior of Khon Kaen University Students, between the students studying in Health Science, and those who were studying in Social Science.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยทั่วไปแล้ว คนเราจะมีความรักและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศตรงกันข้ามหรือที่เราเรียกว่า “รักต่างเพศ” (Heterosexual) แต่ก็มีคนจำนวนหนึ่งที่มีพฤติกรรมดังกล่าวแตกต่างออกไป คือ แทนที่จะรักบุคคลต่างเพศแต่กลับไปรักบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน ซึ่งจะเป็นชาย หรือหญิงก็ได้ หรือที่เราเรียกว่า “รักร่วมเพศ” (Homosexual) (ธนิชกานต์ สุญสินัย, 2546)

ธรรมชาติจะจัดแบ่งกลุ่มมนุษย์ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ชายและหญิงอย่างชัดเจน จนทำให้มนุษย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันด้วยลักษณะทางเพศทั้งในด้านของ สรีระ หน้าที่ทางและน้ำเสียง ซึ่งกำหนดโดยฮอร์โมนเพศ อีกทั้งด้านความคิดและการแสดงออกซึ่งเกิดจากค่านิยมทางสังคม โดยให้ผู้ชายมีความเข้มแข็ง อดทน รู้จักเสียสละ กล้าหาญ และมีความเป็นผู้มีส่วนผู้หญิงให้มีความเรียบร้อย อ่อนหวาน รู้จักสงวนท่าที และไม่ก้าวร้าว จัดให้ชายคู่กับหญิง เพื่อการมีเพศสัมพันธ์แบบปกติ และการสืบพันธุ์ ก็ตาม แต่กระนั้นมนุษย์แต่ละคนยังคงมีรายละเอียดของชีวิตที่แตกต่างกันไป ความผิดปกติบางประการของอวัยวะภายในของสภาพจิตใจและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ต่างมีส่วนผลักดันให้

พัฒนาการทางเพศของมนุษย์ผิดเพี้ยนไปจากเพศที่เกิดมา ความเป็น “รักร่วมเพศ” จึงเกิดขึ้น (สกันธ์ บุรพาพิทักษ์, 2551)

เมื่อกล่าวถึง “หญิงรักหญิง” หรือคนทั่วไปในสังคมนิยมเรียกว่า “ทอม ดี หรือเลสเบี้ยน” หมายถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงนั้น ผู้คนทั่วไปในสังคมทั้งยังถูกมองในลักษณะของความผิดปกติทางเพศ ความวิปริตของพฤติกรรมทางสังคม ทำให้บุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าวต้องคอยปกปิดเรื่องราวของตน เพราะมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนผิดปกติและรู้สึกผิดแปลกไปจากผู้อื่น ดังนั้นการที่บุคคลรักร่วมเพศต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตจริงในสังคมที่มีบุคคลรักร่วมเพศ ประกอบกับความรู้สึกว่าความปรารถนาทางเพศของตนที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดความขัดแย้งในใจของตนเอง หรือมีความสำนึกผิดอยู่ลึก ๆ ทั้งยังเป็นสิ่งที่คอยรบกวนความสงบสุขของจิตใจตลอดเวลา ทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวลเกิดปัญหาในการปรับตัวในการเข้าสังคมซึ่งส่งผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจ ทำให้อาจกลายเป็นโรคประสาทและก่อปัญหาในสังคมได้

ในปัจจุบัน แม้ว่าการปรากฏตัวของคนรักเพศเดียวกันในสื่อโทรทัศน์หรือสื่ออื่น ๆ ซึ่งมีมากขึ้นในขณะนี้ อาจจะเป็นการช่วยย้ำเตือนว่า คนรักเพศเดียวกันนั้น

เป็นสีสนอย่างหนึ่งของสังคมแต่ว่าในขณะที่เดียวกัน ภาพลักษณ์ของคนรักเพศเดียวกันที่เป็นไปในทางลบ มากกว่าทางบวกทำให้การรักเพศเดียวกันถูกหยาบคายกลายเป็นปัญหา ซึ่งในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา เรื่องราวของ หญิงรักหญิงที่ปรากฏในสายตาสังคมไทยจากการนำเสนอ ของสื่อมวลชน มักจะสะท้อนให้เห็นของเนื้อหาในด้านลบ

การเป็นคนรักเพศเดียวกันโดยเฉพาะในเด็ก และเยาวชน จึงมีความเป็นไปได้ที่จะถูกมองว่าเป็นชนวน ก่อให้เกิดปัญหาได้ ตลอดช่วงเวลา 10 ปี ที่ผ่านมาสำหรับ กลุ่มรักเพศเดียวกันนั้น แม้จะได้มีการออกมาเคลื่อนไหว เผยแพร่ความรู้ทางสื่อต่าง ๆ หรือการประชุมทางวิชาการ เพื่อเปิดมุมมองการเข้าใจรวมไปถึงแนวคิดทฤษฎีที่รองรับ และยอมรับรักเพศเดียวกันว่าไม่ได้มีความผิดปกติทาง จิตใจแต่คำอธิบายดังกล่าวยังคงเป็นเสียงที่ตั้งอยู่เฉพาะ กลุ่มรักเพศเดียวกัน หรือผู้ที่สนใจจะศึกษาซึ่งยังถือว่าเป็นคนกลุ่มเล็ก ๆ จึงยังคงกลายเป็นคนที่ผิดปกติไปจาก คนส่วนใหญ่ และยังเป็นวิถีชีวิตที่มีส่วนผสมของ ความรุนแรงคำอธิบายเหล่านี้ถูกผลิตซ้ำมาครั้งแล้วครั้งเล่า จึงมีน้ำหนักพอที่จะฝังตัวในความคิดของคน กลายเป็น ฉลากให้กับคนรักเพศเดียวกัน ตามมาซึ่งการจัดแบ่งชนชั้น ทางสังคม และการเลือกปฏิบัติ รวมไปถึงแนวทางใน การป้องกัน และกีดกันคนรักเพศเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่คนเหล่านี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสร้างคุณประโยชน์ในแง่ อื่น ๆ มากมาย (สายทิพย์ เวียงมูล, 2549)

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งสนใจศึกษาถึง ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อ พฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ซึ่งทักษะคติดังกล่าวจะเป็น แนวทางให้ทราบถึงความรู้สึกหรืออารมณ์ในการแสดงออก และทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก ในการยอมรับหรือปฏิเสธพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง และผลการศึกษาจะเป็นเครื่องชี้ถึงแนวโน้มการมอง พฤติกรรมหญิงรักหญิงว่าเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย หรือไม่ว่าอย่างไรทั้งยังเป็นแนวทางปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่อง เพศของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมดังกล่าวด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในการแสดงออก และทัศนคติด้าน พฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง รักหญิง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในการแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงรักหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติ** หมายถึง ความรู้สึก และความคิด เห็นของนักศึกษาในเรื่อง พฤติกรรมการรักร่วมเพศของ หญิงรักหญิง การวางตัวต่อเพศเดียวกัน และการปฏิบัติตน ต่อกันของหญิงและหญิงในบทบาทและสถานการณ์ต่าง ๆ วัดได้จากการแจกแจงความถี่ของความรู้สึกหรือคะแนน ของแบบวัดทัศนคติ

2. **รักร่วมเพศ (Homosexual)** หมายถึง การมีความรู้สึกทางเพศ หรือ กามารมณ์ ต่อบุคคลใน เพศเดียวกัน และชอบสมสู่หรือร่วมเพศกับบุคคลในเพศ เดียวกัน ระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง (Lesbian) หรือทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกันก็ได้ (Bisexual)

3. **หญิงรักหญิง (Lesbian)** หมายถึง หญิงที่ นิยามตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันมีพฤติกรรม แสดงออกหรือไม่แสดงออกก็ได้

4. **ทอม** เป็นคำที่ย่อมาจาก “ทอมบอย” (Tomboy) หมายถึง หญิงรักหญิงที่แสดงท่าทาง การแต่งตัวหรือมีนิสัยเป็นผู้ชาย และมีบทบาทของเพศ ชายมากกว่าเพศหญิงเป็นฝ่ายกระทำ

5. **ดี้** เป็นคำที่ย่อมาจาก “เลดี้” (Lady) หมายถึง หญิงรักหญิงที่แสดงท่าทางเป็นฝ่ายผู้หญิงเป็นรักร่วมเพศ หญิงที่มีบทบาทเป็นเพศหญิงหรือเป็นผู้ถูกกระทำ

6. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น ที่จังหวัดขอนแก่น ในการศึกษา 2553

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศของนักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 20,754 คน (สำนักพัฒนาและบริหารวิชาการ, 2553)

2) **กลุ่มตัวอย่าง** คือนักศึกษาภาคปกติมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 392 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling Technique)

2. สมมติฐานการวิจัย

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง

3) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวคิดของลิเคิร์ท ที่เรียกว่ามาตราวัดทัศนคติของลิเคิร์ท (Likert's scale) โดยกำหนดให้มีแบบสอบถามเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 18 ข้อ มีลักษณะเลือกตอบแบบ “ใช่” “ไม่ใช่” โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้ ความเข้าใจเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) จำนวน 13 ข้อ และพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) จำนวน 17 ข้อ ที่มีต่อพฤติกรรมรุกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง ใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert (Likert's scale) 5 ระดับ ซึ่งมีทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบปะปนกัน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบมากที่สุดเพียงข้อเดียว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นด้วยตนเองในแต่ละคณะและรอรับคืนในขณะนั้น โดยดำเนินการเก็บระหว่างวันที่ 17 - 19 กุมภาพันธ์ 2554

2) การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาแจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 392 ฉบับ และได้คืนกลับมาทั้งสิ้น 392 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2) วิเคราะห์ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และร้อยละ

3) วิเคราะห์ทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย (X)

4) วิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกระหว่างนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Post Hoc Duncan's Test

6. ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ แบบหญิงรักหญิง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 80.8

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง มากที่สุด ($X = 10.39$, $S.D. = 1.93$) รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($X = 9.69$, $S.D. = 2.15$) และนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($X = 8.90$, $S.D. = 2.20$) ตามลำดับ

3) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) และด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง

4) นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงไม่แตกต่างกันแต่มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงในทางบวกมากกว่า ($X = 51.94$, $S.D. = 6.23$) นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($X = 49.96$, $S.D. = 5.81$) ส่วนนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง กับนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ทัศนคติด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) และด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ตลอดจนทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง นั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ประเด็นแรกในเรื่องของ ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 80.8 โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ เลส คือผู้หญิงที่มีลักษณะแสดงออกเหมือนผู้หญิงทั่วไปแต่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน รองลงมาคือ ดี คือรักร่วมเพศหญิงที่ชอบผู้หญิงที่แสดงออกในบทบาทของผู้ชาย เช่น ทอม และประเด็นที่ว่า เลส ไม่นิยมแสดงตนต่อสาธารณชน มักแต่งตัวเหมือนผู้หญิงทั่วไป ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532) ซึ่งอภิปราย

ไว้ว่าสังคมได้มีการแบ่งประเภทของกลุ่มรักร่วมเพศหญิง ที่พบเห็นในที่สาธารณะออกเป็น 3 ประเภท คือ ทอม หมายความว่า ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัว แต่งผม แสดงกิริยา ท่าทางและทำตัวเหมือนผู้ชาย การแสดงบทบาททาง เพศนั้นจะรับบทบาทของเพศชาย ผู้ที่เป็นทอมมักรู้สึก ไม่พึงพอใจความเป็นเพศหญิงของตน โดยแต่ละคนจะ มีความคิดและความรู้สึกต่อต้านการเป็นหญิงในตัวเอง ไม่เหมือนกัน บางคนไม่ชอบที่ตนเองมีสรีระเป็นหญิง บางคนไม่ชอบที่ตนเองมีบุคลิกภาพเป็นหญิง หรือ บางคนไม่ชอบที่ตนเองมีนิสัยและรูปแบบการคิดอย่าง หญิง ดี หมายถึง ผู้หญิงที่ยอมเป็นคู่ควงและยอมให้ทอม ปกป้องคุ้มครอง เล้าโลม กระตุ้นทางเพศ บางคนอาจ ไม่ต้องการความสุขทางเพศโดยตรง เพียงแต่ต้องการ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ หรือความรักที่กำลังแสวงหาอยู่ ดีส่วนใหญ่จึงสามารถเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม ทางเพศเป็นเยี่ยงเพศหญิงทั่วไปเมื่อพบผู้ชายที่ถูกใจ ในการแสดงบทบาททางเพศ ดีจะรับบทบาทของเพศหญิง เลสเบี้ยน หมายถึง กลุ่มหญิงที่มีคู่รักเพศเดียวกันทั้งหมด ไม่ว่าจะแสดงบทบาททางเพศแบบใดก็ตาม แต่ความหมาย ของคำคำนี้ในภาษาไทยนั้นให้ความหมายเฉพาะเจาะจง ถึงหญิงรักหญิงเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น โดยเป็นคำที่ใช้ เรียกผู้หญิงที่มีคู่รักเป็นหญิงที่แต่งกายและแสดงออก เป็นหญิงทั้งคู่เลสเบี้ยนจะหลงใหลคลั่งไคล้สรีระของ หญิงด้วยกันและอาจจะไม่ชอบทอมเลยก็ได้ เพราะมี ความรู้สึกทอมก็คือผู้ชาย ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ ทอม คือ หญิงรักหญิง ที่ไม่ได้พึงพอใจในความเป็นหญิงของตน รองลงมาคือ ทอม ส่วนใหญ่ไม่สามารถกลับมาเป็นผู้หญิงปกติได้ เช่น การมีชีวิตครอบครัวกับผู้ชาย และประเด็นที่ว่า พวกรัก ร่วมเพศหญิงมักจะมียารมณีก้าวร้าว รุนแรงมากกว่า ผู้หญิงโดยทั่วไป เช่น ทำร้ายร่างกายตัวเองหรือการทำลาย สิ่งของ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ริชาร์ดสัน (1955, อ้างถึงใน ชลธิชา ศาลิบุตร, 2532) ที่พบว่าหญิงรัก หญิงเป็นสภาวะที่ถาวร มาจากข้อสันนิษฐานที่ว่าลักษณะ ทางเพศเป็นลักษณะถาวร ลักษณะความเป็นหญิงรักหญิง จึงถูกมองว่าเป็นลักษณะที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงนอกจากนี้ หักศนคดียังส่งเสริมการแบ่งแยกของโลกหญิงรักหญิง

ออกจากโลกของผู้รักต่างเพศอย่างเด็ดขาดอีกด้วย เมื่อทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันแล้วพบว่า นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชา แตกต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด ($X = 10.39$, $S.D. = 1.93$) รองลงมาคือ นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขา วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($X = 9.69$, $S.D. = 2.15$) และนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($X = 8.90$, $S.D. = 2.20$) ตามลำดับ ซึ่งการที่นักศึกษา ที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบ หญิงรักหญิงแตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากว่า

ความสนใจในสาขาที่นักศึกษาเรียนมี ความแตกต่างกัน การเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาขา วิชาย่อมมีศาสตร์การสอนที่แตกต่างกันไป ศาสตร์ใน แต่ละสาขาวิชาจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ตลอดจน ความรู้ ความเข้าใจ แตกต่างกันด้วยเช่นกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จะมีความรู้ ความเข้าใจ ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ มากที่สุด สาเหตุก็เนื่องมาจากว่า นักศึกษาที่เรียนในกลุ่ม สาขาวิชานี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์ทางด้าน มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ การทำความเข้าใจของ มนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคม การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ การบริหารและจัดการมนุษย์ ตลอดจนการพัฒนามนุษย์ เป็นต้น โดยลักษณะธรรมชาติของศาสตร์ในกลุ่ม สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม มนุษย์และการอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นส่วนใหญ่อยู่ แล้ว ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสะท้อนออกมาว่านักศึกษา ที่เรียน อยู่ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจ ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมากที่สุดโดยมากกว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ที่เน้นศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์ด้านการทดลอง ทางด้านวิทยาศาสตร์ และการคำนวณ เป็นต้น และ

นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่เน้นการศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์ด้านการดูแลรักษาสุขภาพ ตลอดจนร่างกายของคนและสัตว์ เป็นต้น

ประเด็นต่อมาในเรื่องของทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วย ในประเด็นเรื่องการคบหาสมาคมกับพวกกรักร่วมเพศหญิงเป็นสิ่งที่ไม่เสียหาย รองลงมาคือไม่รู้สึกหนักใจเมื่อทราบว่าเพื่อนสนิทของท่านเป็นพวกกรักร่วมเพศหญิง และประเด็นที่ว่า ทอม มักจะแสดงความสุภาพอ่อนโยน ต่อผู้หญิงที่ตนพึงพอใจ ตามลำดับ แต่จากงานวิจัยของ ชลธิชา ศาสลิกบุตร (2532) ได้กล่าวไว้ว่า หญิงรักหญิงเป็นผู้นำสงสาร ทั้งทางสื่อมวลชน วรณกรรม และคำอธิบายทางทฤษฎีมักจะเป็นไปในทางลบ และยังถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งไม่ตรงกับผลงานวิจัยในครั้งนี้ ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเห็นด้วยหรือเป็นไปในทิศทางบวกกับผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง โดยส่วนใหญ่เห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเป็นเรื่องปกติ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย อีกทั้ง ยังไม่เป็นที่หนักใจเมื่ออยู่รวมกลุ่มทางสังคมกับบุคคลเหล่านี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงการยอมรับและการมองเห็นคุณค่าในความเท่าเทียมกันของแต่ละบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยในประเด็นข้างต้น อาจมีความรู้สึกหรืออารมณ์เกี่ยวกับภูมิหลังหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง หรืออาจเกิดจากการถ่ายทอดทัศนคติของคนบางคนที่ตนพึงพอใจ เช่น พ่อ – แม่ ที่ส่วนใหญ่มองว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศก็เป็นได้ นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจในประเด็นดังต่อไปนี้คือ ไม่อยากให้ผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นผู้นำกลุ่มในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยแนวความคิดของยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2540) พบว่า สังคมมักมีความเข้าใจผิดต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่เป็นประเด็น การแสดงออกทางสังคมของผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง กล่าวคือ การแสดงออก

ระหว่างบุคคล รวมถึงการแสดงออกเมื่ออยู่รวมกลุ่มทางสังคม ดังนั้น ทัศนคติไม่แน่ใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้หรือเคลือบแคลงสงสัยว่าผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงอาจจะมีหรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นจริง ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นเกี่ยวกับ ทอม มักใช้กำลังทำร้ายร่างกายคนรักเมื่อมีการทะเลาะวิวาท และดีมักเรียกร้องความสนใจคนรัก เช่น ร้องให้ ทำร้ายร่างกายตัวเอง เป็นต้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างอาจจะมีการรับรู้เรื่องราวจากการนำเสนอทางสื่อมวลชน ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุหรือโทรทัศน์ อาจทำให้เป็นมูลเหตุให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่แน่ใจว่าผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงส่วนใหญ่อาจจะมีพฤติกรรมดังกล่าวก็เป็นได้ หรือทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่ได้มีความใกล้ชิดหรือมีความเกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง จึงทำให้เกิดความไม่แน่ใจในประเด็นดังกล่าวข้างต้น และนอกจากนั้นแล้ว ยังพบว่ามีประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่เห็นด้วยคือ ดี ส่วนใหญ่มีนิสัย เอาแต่ใจตัวเอง เชื้อมั่นในตัวเองสูง ไม่ชอบ ทอม ที่มีลักษณะท่าทางการเดินที่เหมือนผู้ชาย เช่น เดินกางขา ยกไหล่ และไม่ชอบ ทอม ที่แสดงพฤติกรรมคือมีความมั่นใจในตัวเองสูง เช่น ถกแขนเสื้อเวลาเดิน ซึ่งประเด็นเหล่านี้มีความสอดคล้องกับ นวพร ปิตารวรรณ (2551) ที่ได้กล่าวถึง สาเหตุทางรูปร่างของผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง ที่ว่าผู้หญิงบางคนมีรูปร่างไม่เหมือนกับผู้หญิงหรือมีรูปร่างสูงใหญ่กว่าผู้หญิงทั่ว ๆ ไป อีกทั้งมีหน้าตาที่ไม่สวยงาม จึงทำให้เกิดมีความรู้สึกมีปมด้อยทางรูปร่าง ซึ่งทัศนคติไม่เห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นทัศนคติ ความรู้สึกหรืออารมณ์เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพหรือพฤติกรรมที่เป็นไปในทางลบ ผลการวิจัยนี้จึงสะท้อนออกมาว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยว่าการแสดงออกทางกายภาพหรือพฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้เกิดทัศนคติ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ไม่ดีหรือเป็นไปในทางลบกับผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงแต่อย่างใด และยังคงสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bandura (1986, อ้างถึงใน รจรี นพเกตุ, 2542) ที่แบ่งการเรียนรู้ไว้ 2 ประเภท คือ การเรียนรู้จากการสังเกต (Observation Learning) และการเรียนรู้จากการกระทำ (Active Learning) ซึ่งมีหลายวิธีการ และหนึ่งในนั้น คือ การเลียนแบบหรือการทำตาม

อันมีสาเหตุมาจากความใกล้ชิดสนิทสนมความคล้ายคลึงกัน ตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป เช่น วัย ค่านิยม และความรู้สึกที่เรียกว่าพลอยได้รับไปด้วย คือ เกิดความพึงพอใจในผลของการกระทำของผู้อื่นและพอใจ เมื่อมีคนบอกกล่าวสิ่งที่ทำนั้นดีในทำนองเดียวกัน อีกด้วย เมื่อทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันแล้วพบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นที่ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การที่นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัณฑ์เทศแก้ว (2543) ซึ่งพบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้สังคมยอมรับพฤติกรรมรักเพศเดียวกันให้มากขึ้น โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเปิดเผยและให้ลดการกีดกันในการศึกษาและการทำงาน และจากผลการวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสังคมศาสตร์ มีทัศนคติด้านความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นไปในทิศทางบวก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ในการแสดงออกว่ามีการยอมรับผู้ที่มิพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง โดยประเด็นที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด คือ การคบหาสมาคมกับพวกรักร่วมเพศหญิงเป็นสิ่งที่ไม่เสียหาย เป็นต้น นอกจากนี้ ในปัจจุบันนี้ยังพบอีกว่า การที่สื่อมวลชน ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อินเทอร์เน็ต มีการนำเสนอข่าว การแสดงความรัก ตลอดจนการแต่งงานของผู้ที่รักร่วมเพศหญิงมากยิ่งขึ้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าสังคมในปัจจุบันให้การยอมรับทางด้านความรู้สึกรวมถึงการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

และประเด็นสุดท้ายในเรื่องของทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral

Component) ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบหญิงรักหญิงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วย ในประเด็นที่ว่า รู้สึกเฉย ๆ เมื่อนั่งรับประทานอาหารร่วมโต๊ะกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิง และสามารถหยอกล้อถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิงได้ ซึ่งทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532) ที่ให้คำจำกัดความว่า “หญิงรักหญิง” มักให้ความหมายในเรื่องทางเพศมากกว่าจะสนใจในความเป็นหญิงรักหญิงและการดำเนินชีวิตในด้านอื่น ๆ ดังนั้น ประเด็นเกี่ยวกับการรับประทานอาหารกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิง และประเด็นการถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะพฤติกรรมในการแสดงออกทางสังคมนั้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการแสดงออกด้านพฤติกรรมดังกล่าว เป็นการดำเนินชีวิตตามปกติเหมือนกับบุคคลอื่นทั่วไป มิได้เป็นเรื่องที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่เหมาะสมที่จะแสดงออกกับผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงแต่อย่างใด นอกจากนั้นยังพบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่แน่ใจ มีดังนี้คือ ไม่จำเป็นต้องรักษามารยาทกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิง หรือหลีกเลี่ยงในการเป็นเพื่อนกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิง บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดี ชอบเข้ากลุ่มและทำกิจกรรมต่าง ๆ กับผู้ที่เป็นรักร่วมเพศหญิง ชอบเล่นกีฬาบางประเภทกับบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิง เช่น ฟุตบอล มักไปเที่ยวกับเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศหญิง พวกรักร่วมเพศหญิงส่วนใหญ่มักมีปัญหาครอบครัว ดี มักแสดงท่าทางรังเกียจเพศชาย เช่น ชักสีหน้า พุดจาตุถุช บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงมักจะเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้สึกว่ากิจกรรมทางเพศระหว่างผู้หญิงด้วยกันเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น รู้สึกว่าบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหญิงเป็นคนทันสมัย ทำท่าย และน่าสนใจ เลส มักมีความต้องการทางเพศสูงกว่าผู้หญิงทั่วไป และ ดี มักสร้างความโดดเด่นให้ตัวเอง เช่น การแต่งตัวที่ล่อแหลมมากกว่าผู้หญิงทั่วไป ซึ่งประเด็นดังกล่าวข้างต้นนั้น ส่วนใหญ่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวพร ปิตาวรรณ (2551) ที่กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกส่วนใหญ่เกิดจากผลของการเลี้ยงดูมาอย่างตามใจหรือลำเอียงจนเกินไป

จนเกิดเป็นความรู้สึกมีปมด้อยทางอารมณ์ ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นที่กล่าวว่าพวกเราร่วมเพศหญิงส่วนใหญ่ก็มีปัญหาครอบครัว เป็นต้น และนอกจากนั้น นวพรพิตววรรณ ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออกส่วนใหญ่ยังเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม ในด้านวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นมาอย่างรวดเร็วเกินไป จนเกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ ก็ถูกกระทบไปตาม ๆ กันส่งผลให้ผู้หญิงหันมาพึ่งพาตัวเอง และเป็นตัวของตัวเองกันมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นนี้ มักสร้างความโดดเด่นให้ตัวเอง เช่น การแต่งตัวที่หล่อหลอมมากกว่าผู้หญิงทั่วไป เป็นต้น เมื่อทำการศึกษาวเคราะห์เปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกันแล้วพบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก เป็นไปในทิศทางบวกมากกว่า ($X = 51.94$, $S.D. = 6.23$) นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($X = 49.96$, $S.D. = 5.81$) ซึ่งการที่นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง เป็นไปในทิศทางบวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื่องมาจากว่า นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เน้นการเรียนการสอนทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ การทำความเข้าใจของมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคม การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง เป็นไปในทิศทางบวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขา

วิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่เน้นการศึกษาด้านการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจของคนและสัตว์เป็นส่วนมาก นอกจากนั้น ผลการวิจัยของธณินกานต์ สุธงส์นภัย (2546) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักหญิง คือ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน สื่อมวลชน การมองตนเอง และทัศนคติต่อพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในแง่บวก และผลการวิจัยยังแสดงถึงแนวโน้มของจำนวนหญิงรักหญิงจะเพิ่มขึ้นอีกมาก และจะเปิดเผยตนเองมากยิ่งขึ้นในสังคมไทยอีกด้วย ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ศาสตร์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึก ตลอดจนการแสดงออกทางอารมณ์ และพฤติกรรมแล้ว จะเห็นได้ว่า ศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์โดยเฉพาะสาขาทางด้านนิเทศศาสตร์วารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน และศิลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการแสดงออกทางด้านความรู้สึกอารมณ์ และพฤติกรรมได้อย่างอิสระ เพื่อที่จะได้รังสรรค์ผลงานออกมาอย่างสร้างสรรค์จรรโลงสังคม ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาศาสตร์ทางด้านสังคมศาสตร์จึงเป็นการตอบสนองต่อการเปิดเผยตนเองของผู้มีพฤติกรรมรกร่วมเพศหญิงมากขึ้นอีกด้วย แต่ทั้งนี้ยังพบว่านักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีทัศนคติด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ต่อพฤติกรรมรกร่วมเพศแบบหญิงรักหญิง กับนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการส่งเสริมให้ผู้ที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม
2. ควรมีการปลูกฝังทัศนคติและส่งเสริมการแสดงออกที่เหมาะสมและพึงประสงค์ของนักศึกษาทุกเพศ ทุกคณะ ทุกชั้นปี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและทัศนคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศชายรักชาย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงรักหญิง และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศระหว่างหญิงรักหญิง และชายรักชาย

3. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจ (Motivation) ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) และด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ของผู้มีความรักร่วมเพศทั้งหญิงรักหญิง และชายรักชาย
4. ควรมีการศึกษาการแสดงออกด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) และด้านพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก (Behavioral Component) ที่เหมาะสมและพึงประสงค์ของผู้มีความรักร่วมเพศทั้งหญิงรักหญิง และชายรักชาย

เอกสารอ้างอิง

- กันต์เทศ เทศแก้ว. (2543). **พุทธธรรมกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน : กรณีศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชลธิชา ศาลิคุปต์. (2532). **กระบวนการพัฒนาและอารมณ์เอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธัญญ์ณัฐ สุญสินภัย. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ผู้หญิงเป็นหญิงรักร่วมเพศในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญามนุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ปิตารวรรณ. (2551). **ความสามารถในการทำนายของการเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า การเห็นคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของหญิงรักหญิง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยังยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. (2540). **ความเข้าใจผิดบางประการเรื่องรักร่วมเพศ**. ค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2553, จาก <http://zazsygirl.spaces.live.com>
- รัจรี นพเกต. (2542). **มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ**. กรุงเทพมหานคร: ประกายพริก.
- สกนธ์ บุราพิทักษ์. (2551). **การเบี่ยงเบนทางเพศในภาพยนตร์ไทยมีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายทิพย์ เวียงมูล. (2549). **การจัดการตัวตนของวัยรุ่นหญิงรักหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักพัฒนาและบริหารวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2553). **ข้อมูลกลุ่มภารกิจรับเข้า**. ค้นเมื่อ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2553